І чужому научайтесь, Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 22. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЦЕНТІВ 20 CENTS СУБОТА, 1-го ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1975 No. 22. VOL. LXXXII.

Проголошення Дня Української Незалежности у Філядельфії

Фрагмент із церемонії проголошення Дня Української Незалежности посадником Філядельфії.

Філядельфія (І. С.). В дні 22 січня 1975 р. посадник міста Філядельфії Френк Л. Ріццо прийняв численну українську делегацію, яка провела з ним понад півгодини, хоча через те він спізнився на похорон міського радного і ближчого співробітника Сайботті. Українську делегацію очолювали члени Президії та Управи Відділу УККА у Філядельфії: д-р Іван Скальчук, голова, інж. Михайло Нич — містоголова, Уляна Мазуркевич — пресовий референт, д-р Вол. Чума, д-р Мик. Ценко та Мих. Ковальчин. У церемонії проголошення „Українського Національного Дня Незалежности" взяли участь: Владика Василь Лостин, ред. Вол. Біляїв — представник В.О. УНРади, Мирон Баранецький, Богдан Казанівський, пані Стефанія Вовчак — екзекутивні урядовці „Провидіння". Місцевий Відділ ОбВУА репрезентували голова Мик. Алексевич та Вол. Рудавський. Місцевий Комітет Оборони Мороза репрезентували: мґр Уляна Мазуркевич — голова та пані: Дзвінка Швед, Віра Лацик та Орися Гевко (теж голова 98-го Відділу СУА). Український Демократичний Клюб репрезентував В. Генік, голова, Українську Політичну Асоціяцію — мґр П. Дяченко, ОЖ ОЧСУ — Я. Савчак, СУМА — М. Івасів та „Молоду Просвіту" — Вол. Мацьків. Крім них в делеґації взяли участь: М. Елько, Микола Максимюк, Іван Одежинський та радник Вол. Луцишин. Із Факс Чейзу прибули: преп. сестри ЧСВВ – Ольга та Кляра, студентки Манор Коледжу: Анна Викрикач, Ніна Вирста, Надя Кічула, Оксана Кондрат, Оля Озеровська та Петруся Пилипчак. На програму церемоніялу складалось: прочитання проклямації посадником та проголошення Українського Національного Дня Незалежности і коротке слово голови Відділу УККА д-ра І. Скальчука, в якому він з'ясував трагічну долю України, теперішні переслідування в Україні, а зокрема незавидну долю В. Мороза, Л. Плюща та сотень українських інтелектуалістів, поставивши натиск на те, що детант буде безвартісний, як СССР буде топтати права людини та права націй. Містоголова інж. М. Нич разом із дівчатами передали посадникові книгу від Відділу УККА: „Українську Ікону". В цій церемонії взяли участь представники двох радіостанцій: Кей Вай Даблю та Даблю Сі Ей Ю. Рівнож службовики телеві-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Урочистість проголошення Дня Української Незалежности в Ню Джерзі

Трентон, Н. Дж. (З. М.)— Вже від ряду років Українська Громада стейту Ню Джерзі в січні збирається тут у стейтовому капітолі для святочного відзначення роковин проголошення Незалежности й Соборности України — 22-го Січня. Цього року у вівторок, 21-го січня, вже довго перед полуднем зібралися в канцелярії губернатора численні представники Українських Церков, Відділів УККА й багатьох організацій з цілого стейту під проводом голови Координаційної Ради Відділів УККА мґра Ярослава Рака й очікували приходу губернатора.

Само підписання було назначене на годину 12:00 вполудне. При губернаторському столі засіли — Єпископ УПЦеркви Владика Марко, парох УКЦеркви з Трентоні о. Володимир Грабець, священики УПЦеркви о. Богдан Железівський і о. Микола Галета, віцепрезидент УККА Йосип Лисогір і голова КРВ УККА мґр. Ярослав Рак. Всі присутні представники української громади, між ними багато молоді, уставилися довгим рядом перед столом. На залі було тихо - святочно. Хоч крім урядників, на залі було 56 осіб, всі в поважному настрої очікували хвилини, коли через двері з приватного бюра ввійде губернатор Брендан Бирн. Точно в 12-ій годині вполудне увійшов губернатор на залю. Віцепрезидент УККА Й. Лисогір представив присутніх. На обличчі губернатора було видно приємне здивування такою чисельністю присутніх. Він, стоячи, урочисто відчитав проклямацію, проголошуючи 22-го січня Днем Української Незалежности в стейті Ню Джерзі. Підписуючи проклямацію, до кожного речення вживав інше перо, яке відтак давав представникам організацій. В час підписання робили знімки представники преси й приватні особи.

Подяку губернаторові склала Оля Ставнича, членка Окружної Ради СУА Північного Ню Джерзі. Тона дякувала від всієї української громади підкреслюючи важливість цієї дати для всіх українців. Також сказала, що говорить і за українців, котрі по тюрмах і каторгах та концтаборах московської імперії не мають можности говорити за себе.

Американській пресі передано пресове повідомлення, яке приготовили пані, зв'язкові референтки О. Р. СУА — Каміля Смородська і Оля Ставнича.

Присутні були Відділи УККА: Трентон, повіт Берґен, Нюарк - Ірвінґтон, Карґерет, Джерзі Ситі, Ню Бронсвік, повіт Морріс. Заступлені Організації були: СУМА, ОДУМ, ПЛАСТ, СУСТА, ОЖ ОЧСУ, СУА, ООЧСУ та Прихильники УНРади.

Свято підписання проклямації організувала Екзекутива Координаційної Ради Відділів УККА стейту Ню Джерзі.

ЦІЄЇ НЕДІЛІ ВІДБУДЕТЬСЯ В НЮ ЙОРКУ КОНЦЕРТ ГАННИ КОЛЕСНИК

Ню Йорк. — Вже цієї неділі, 2-го лютого ц.р., відбудеться тут в залі Товн голл — 113-123 Вест 43-тя вулиця (між Бродвеєм і 6-ю евеню) о год. 5:30 вечора другий з черги самостійний концерт нашої ще недавної солістки Київського театру опери і балету меццо-сопрано Ганни Колесник. Перший концерт Ганни Колесник в цьому місті, як відомо, відбувся ще 27-го січня 1974 р. при вщерть виповненій залі Гантер коледжу. Правда цей перший концерт, без уваги на його фахову високу оцінку, був радше своєрідно мистецько-національною імпрезою і тріюмфальним привітанням мисткині, яка вирікшись режимних привілеїв і слави, вибрала волю для вільної прослави української пісні і української культури взагалі. Після тріюмфального і під мистецьким оглядом дуже вдалого концерту в Ню Йорку, наша землячка відбула велике концертове турне по Америці і Канаді, несучи насолоду для багатьох тисяч українських слухачів, які, як і нюйоркчани, щиро вітали Ганну Колесник на сценах їхніх міст. В міжчасі Ганна Колесник інтенсивно готувалася до свойого другого концерту, наспівала довгограючу пластинку, яку охочі зможуть набути при касі концерту, і відбула подорожі з концертами до Міннеаполіс і Піттсбурґу.

У нову програму концерту, який відбудеться цієї неділі, включені твори українських композиторів - клясиків: Д. Бортнянського, М. Березовського, А. Веделя та українські народні пісні. Солістці акомпаніюватиме, як і на попередніх концертах, Володимир Ратушний. Квитки можна ще набувати в крамницях АРКА, СУРМА і ЕКО, а в дні концерту при касі театру.

Подібний концерт для округи Ню Джерзі відбудеться в неділю, 23-го лютого ц.р в Авдиторії Сітон Голл Університету, Савд Орандж, Н.Дж. о год. 4:30 по полудні.

Січневі Роковини в Сиракюзах

Посадник міста Сиракюз Лі Александер вручає голові Відділу УККА д-рові Святославові Клюфасові проклямацію, в якій проголошує 22 січня Днем Української Незалежности. На фото (зліва): проф. д-р Іван Гвозда, о. шамбелян Василь Середович, посадник міста Лі Александер, д-р Святослав Клюфас, Уляна Клюфас, Стефан Тимків, Христя Клюфас, Ігор Ґоджак, о. протоієрей Павло Шпирук, мґр Микола Дупляк, п. Михайло Микитин.

Сиракюзи (Н. Н.). — У відзначення роковин проголошення Незалежности і Соборности України відбувся тут в дні 26 січня святочний концерт. На початку концерту Євген Гусак відчитав уривки з IV Універсалу. Святочну промову виголосив Євген Курило з Бінґгемтону. Він згадав чотирьох наших визначних громадян — учасників визвольних змагань — д-ра Івана Заваликута, д-ра Івана Подюка, о. протоієрея Павла Шпірука й п. Івана Пігуляка. Маруся Зарічна і Стефа Ґоджак припняли їм синьожовті стрічки, а присутні на залі відспівали „Многая літа".

Відомий наш оперовий соліст Лев Рейнарович проспівав п'ять пісень. Солістові акомпаньював мґр Зиновій Савицький з Ютики.

Рецитації „Прокляті роки", „Вікнами ми до неї йшли" і „IV Універсал" виконували пані Галина Ліснича, Ніна Новохатько і Ніна Назаренко.

Сумівський мандоліновий ансамбль, під орудою інж. Ореста Грицика, відіграв дві пісні. На концерті виступали молоденькі бандуристки Христя і Уляна Клюфас, які відіграли „Київський вальс" і проспівали „Колискову" К. Стеценка.

На закінчення концерту ціла заля відспівала національний гимн.

500 осіб відвідало студентський „Український вечір" у Мейплвуді в Сітон Голл

Мейплвуд, Н. Дж. (Л. К.). — У середу, 29-го січня ц. р., о год. 5-ій вечора, тут в в приміщенні Студентського Центру в Сітон Голл університеті, зібралося 500 осіб — українців і людей різних етнічних груп — на „Українському вечорі", що його влаштував Український Студентський Клюб, очолюваний Патриком Дж. Ґуляком з метою показати багатство української культури, представивши побут України, її мистецтво та історію. На залі, на стендах виставлено: писанки, вишивки, мережі, гуцульську, полтавську та трипільську кераміки (показову лекцію малювання писанок представила Є. Харченко), а окремо влаштовано стенд, на якому були знімки українських інтелектуалістів, переслідуваних совєтськими властями, та відповідна до цього література. Окреме зацікавлення, окрім мистецьких експонатів, викликувала книжка д-ра Мирона Куропася „Українці в Америці" (по-англійськи), а також брошура — відбитка з „Лондон Дейлі Телеграф", авторства кореспондента тієї ж газети Дейвида Флойда, „Україна — забута нація".

О год. 7-ій кілька сотень осіб уставилися у велику чергу біля буфету — українських традиційних страв, які приготовили родини студентів. Отець Іван Перетятко, священик із української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, перед перекускою відмовив молитву. На залі були приявні й священики з інших парохій та із Сітон Голл університету, який є одним з найбільших католицьких університетів в Америці.

О год. 8.45 наступила головна точка програми вечора — виступ танцювального 35-членного ансамблю „Верховинці", який виконав ряд танків, як: „Вітаємо", „Верховина", „Повзунець", „Тропотянку" і „Гопак". Зокрема, за останній танок ансамбль відзначено бурхливими оплесками. Бандуристи, учні школи Володимира Юркевича, Михайло Стоцько і Зенко Луцик відіграли на бандурах дві музичні композиції.

Члени управи Українського Студентського Клюбу, і поза ним, активно включилися в програму цього вечора.

Цей же Клюб 23-го лютого ц. р. о год. 4.30 по пол., в авдиторії Арчбішоп Волш, спонзоруватиме концерт солістки Київського Оперового Театру меццо - сопрано Ганни Колесник.

У КИЄВІ ПЕРЕВЕДЕНО ПОГРОМ УКРАЇНСЬКОЇ ІНТЕЛІГЕНЦІЇ

Балтимор (УІС „Смолоскип". — 7-8-ий випуск самвидавного журналу з України — „Український Вісник" (весна, 1974 р.), який вже вкоротці появиться друком окремою книжкою у Видавництві „Смолоскип" і Першої Української Друкарні у Франції, приносить обширні інформації про погром української інтеліґенції й студентів у Києві у 1973-1974 рр. „Кількість людей, — пише „Український Вісник", — які зазнали переслідування за читання і розповсюдження праці І. Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація", мабуть більша, ніж число друкованих знаків в ній... Не припиняється хвиля терору проти української інтелігенції. Тисячі наукових працівників звільнено з праці, величезне число студентів виключено з вузів".

Згідно з „Українським Вісником" з праці були звільнені такі науковці в різних наукових заведеннях України:

Інститут Археології Академії Наук УССР: Компан, О. Апанович, М. Брайчевський, Лесков, Ф. Шевченко (к. дирек.). Н. Толочка піддано гострій критиці за праці „Топографія стародавнього Києва", „Нащадки Мономаха", втримався в Інституті завдяки лакейському вчинкові (написав пасквільну рецензію на роман І. Білика „Меч Арея").

Інститут Теоретичної Фізики АН УССР: з посади директора звільнено В. Шелеста (син П. Шелеста).

Інститут Фолкльору та Етнографії АН УССР: В. Скрипка, Зінич, Сиваченко (к. директор). Заступникові директора і парторгові оголошено суворі догани.

Інститу Психології АН УССР: Костюк (к. директор), Ткаченко, Харченко.

Інститут Літератури АН УССР: О. Ставицький (звільнений у 1972 р.), В. Іванисенко.

Інститут Колоїдної Хемії і Води АН УССР: Куриленко, зав. відділом (відділ розформовано за те, що в наукових працях згадувалося прізвище проф. Барбоя що еміґрував до Ізраїлю) заст. директора Круглицькому оголошено сувору догану.

Інститут Історії АН УССР: Я. Дзира, з посади директора звільнено акад Скабу.

Інститут Суспільних Наук АН УССР (м. Львів): Р. Кирчів, М. Вальо, Шурат, Едлінська, Думнич, Григорчук, Яришинський, Олексюк — переміщено з посади деректора на завідуючого відділом (не врятувало його рабське плазування перед окупантом і ганебні наклепи на українців).

Інститут Хемії Високополімерних Сполук АН УССР: Колотило, Г. Міняйло, Носоріг, Скариченко (всі звільнені по „скороченню штатів", справжня причина — сфотографовані каґебістами біля пам'ятника Т. Шевченкові 22 травня 1972 року).

Інститут Нафтохемії АН УССР: Скляр — переведений з посади директора в молодші наукові співробітники за те, що в Інституті працював З. Антонюк.

Київська астрономічна обсерваторія: О. Шемака.

Дрогобицький Педагогічний Інститут: Красєвська, Ворончук, Чорній (ректор).

Інститут Землеробства і Тваринництва АН УССР (Обросино): Л. Рейблата (інвалід 2-ої групи, при обшуку знайдено самвидав).

Видавництво „Наукова думка": Черкаський (зав. редакцією), Покровська (зав. редакцією), гол. редактор Ю. Лазебник і три завідуючі відділами — науки, культури та інформації — Пальчик (за виступ „на захист націоналіста" М. Шестопала), Тарасенко (за опублікування схвальної рецензії на черговий номер „Українського календаря", що виходить у Варшаві), Кореневич (за те, що каґебісти спіймали його тому вісім років, як він віз якийсь пакет за дорученням І. Світличного).

Переслідують родини політв'язнів і репресованих

Згідно з „Українським Вісником", зазнають переслідувань родини політв'язнів і репресованих. Звільнені з праці:

В. Гриценко, філолог, дружина В. Лісового, на утриманні двоє дітей;

С. Кириченко, філолог дружина Ю. Бадзя, на утриманні двоє дітей (сам Ю. Бадзьо вже кілька років ніде не може влаштуватися на працю, переслідують його за те, що поставив свій підпис під листом до редакції „Літературної України");

Дружина Є. Пронюка, на утриманні двоє дітей;

Дружина Коваленка, учителька, працювала 30 років, залишився один рік до пенсії, звільнена з праці весною 1973 р. в Боярці.

Виключено студентів з Київського університету

В 1973-74 академічному році з Київського університету виключено найздібнішого студента 5-го курсу філологічного факультету — Крука, а також двох студентів факультету журналістики — Івана Гайдука (4-ий курс) і Раїсу Сидоренко (5-ий курс).

Під забороною українська книга

До всіх бібліотек України з початком 1974 р. було вислано спеціяльний циркуляр-розпорядження про виключення з бібліотек таких книжок: Л. Павличка — „Крила", О. Бердника — „Чаша Амріти" і „Зоряний Корсар", Ю. Колісниченка і С. Плачинди — „Неопалима купина", Р. Іваничука — „Мальви", Р. Федорова — „Турецький міст", І. Білика — „Меч Арея", Р. Андріяшика — „Полтва", П. Шелеста — „Україно наша радянська", всі праці М. Брайчевського, квартальники „Поезія" за 1968 рік та багато інших.

Майже вся українська художня і наукова література, видана в 1960-их роках, причисляється до категорії „нерекомендованої", тобто такої, яка в бібліотеках буде, але читачам не видається.

УКРАЇНКИ НЮ ДЖЕРЗІ МАЛИ ЗУСТРІЧ З ВІЦЕПРЕЗИДЕНТОМ РОКЕФЕЛЛЕРОМ, ВРУЧИЛИ ПЕТИЦІЮ В СПРАВІ В. МОРОЗА

Морріставн, Н. Дж. — Група українських жінок, які є членами Республіканського Клюбу повіту Морріс, звернулися із спеціяльним проханням в справі Валентина Мороза до віцепрезидента Нелсона Рокефеллера під час його короткого побуту в північному Ню Джерзі в середу, 29 січня. Українські жінки, зодягнені в стилізовані українські строї, були частиною великої групи мешканців цих околиць, які вітали Н. Рокефеллера на летовищі в Морріставні. Уліта Ольшанівська, як повідомляє місцевий „Дейлі Рекорд", вручила Віцепрезидентові петицію з проханням „допомогти спасти життя Валентинові Морозові" та в кількох реченях поінформувала його про акцію в обороні цього українського інтелектуаліста. Н. Рокефеллер, інформує „Дейлі Рекорд", прийняв петицію, заявляючи, що він розгляне цю справу при найближчій нагоді та зробить все що зможе.

Крім звідомлення про цю коротку зустріч на летовищі, газета помістила велике фото Н. Рокефеллера в момент, коли він принимає петицію з рук У. Ольшанівської.

У. Ольшанівська є студенткою першого року в Менгеттен Скул оф Мюзік та від минулого літа працює інтенсивно в рямцях місцевого відділу Комітету Оборони Валентина Мороза. Її батько, Ігор Ольшанівський, є координатором цього комітету на стейт Ню Джерзі. В розультаті заходів І. Ольшанівського та інших членів комітету, ряд конґресменів цього стейту внесли резолюції в Конґресі ЗСА в обороні В. Мороза, Леоніда Плюща та інших українських політичних в'язнів. Минулого тижня конґресмен Джозеф Мініш повідомив листовно І. Ольшанівського, що він поновно вніс резолюцію в обороні Мороза, з уваги на це, що резолюції внесені в попередньому році новий конґрес не розглядає. Комітет робить заходи, щоб і всі інші конґресмени стейту Ню Джерзі знову внесли такі резолюції.

В СОВЄТАХ ЗАМІСТЬ ТОВАРІВ ПРОПОНУЮТЬ „КОМУНІСТИЧНУ ІДЕЮ" І „СОЦІЯЛІСТИЧНИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ"

Москва. — Базуючись на статті-зверненні, поміщеній в останньому числі місячного журналу „Плановоє хазяйство", кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Джеймс Ф. Кларіті каже, що А. Смірнов, керівник „Госпляну", гостро критикує зусилля багатьох консументів, які домагаються все більше й більше продукції товарів широкого вжитку, та звертає увагу пляновикам, що така настанова покупців може спричинитись до того, що громадяни СССР стануть „жадобними, самозакоханими, залежними й ідеологічно невідпорними". Треба вважати, — каже Джеймс Кларіті, — що надрукованою статтею, призначеною в першу чергу для пляновиків, бо подібного змісту статтей майже не читає пересічний читач, уряд признається публічно до провалу власного господарського пляну, в якому було передбачено збільшення продукції товарів широкого запотребування, чого ввесь час домагалися консументи. В статті Смірнова виразно і недвозначно відмічується, що „помимо збільшеної продукції товарів широкого вжитку, попит на деякі товари так збільшився, що продуценти, тобто держава, не змогли задовільнити бажання населення". Зрештою — каже автор статті, — „це й так вийшло б на шкоду більшості консументів, бо одностороння зацікавленість все новими й новими товарами може викликати соціяльну хворобу таку, як індивідуалізм, еґоїзм та залежність людини від предмету". Стаття закликає читачів позбуватися тих „капіталістичних навичок" і постійно пам'ятати „про ідеологічну лінію фронту". Замість товарів, стаття пропонує „зміцнювати соціялістичний спосіб життя і сильніше сконсолідуватись кругом комуністичної ідеї".

А. Смірнов, хоч і визнає, що в ЗСА існує найвищий індивідуальний життєвий стандарт, „однак злочинство, наркоманія, розводи, поширення психічних недуг все більше й більше зростають". Тому автор засуджує західній спосіб господарювання, який допровадив до конфліктів в економіці.

Головною однак ціллю статті Смірнова треба вважати його критичне наставлення до загального планування у совєтській господарській системі. Він уважає, „плянувати можна і треба тільки в межах спроможности виконання запляновано-го". Преса при тому відмічує, що критикований Смірновим плян, який провалився, був прийнятий делеґатами XXIV З'їзду компартії в 1971 році, зревідований в 1972 р. і дискутований на Пленарній Сесії Політбюра в грудні 1974 р. Між іншим, на ґрудневому Пленумі рішено повернути до традиційних форм господарювання і на передове місце знову висунено тяжку індустрію.

В СССР випустили поштовий значок на прославу ЧК

В Москві, як інформує „Ню Йорк Таймс", безшумно випущено поштовий значок, яким уряд Совєтського Союзу бажає відмітити 50-річчя горезвісного ЧеКа, (попередниці сьогоднішнього КҐБ), інституції, аґенти якої тільки за підрахунками західніх спостерігачів і дослідників вбили сотні тисяч осіб. Ніхто на Заході й не звернув би уваги на такий факт, якби не дискусія в американській пресі про діяльність СіАйЕй, при нагоді якої один з дискутантів висунув це як один з арґументів, що в СССР уряд ґльорифікує діяльність Служби Безпеки Совєтського Союзу, починаючи від ЧеКа і кінчаючи на сьогоднішньому КҐБ. На доказ дискутант прислав редакції газети оригінальний значок, на якому напис „50 лет ВЧК - КГБ". Значок видано в ціні 4 копійки.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Приклад Філядельфії

Вашингтон, як столиця країни, може вважатися першим містом в Америці, а Ню Йорк, як осідок Об'єднаних Націй, першим містом в світі. Але першим містом в думках і серцях американського народу назавжди залишиться Філядельфія, це „Місто братньої любови", записане в історії як „Колиска Америки" та „Місто Перших". Тут бо другий з черги Континентальний Конгрес проголосив 199 років тому, Четвертого Липня 1776, Незалежність З'єднаних Стейтів Америки, тут також заплянowано і вперше вшито „Давню Славу" — зоряно - смугастий американський прапор, щоб згадати тільки найважливіше.

У багатьох відношеннях значення „першого міста" має Філядельфія також для нас, українців в Америці. Тут бо мав свій перший осідок український католицький єпископ, що поступово довело до створення митрополії УКЦеркви в ЗСА власне з осідком у Філядельфії, тут був і перший осідок митрополії Української Православної Церкви в ЗСА, а — поза нашими Церквами — чи не найбільше прославив українську Філядельфію наш ЗУАДК, Злучений Український Американський Допомоговий Комітет.

Коротко сказавши, Філядельфія була „колискою" багатьох історичних почннів, від Незалежности ЗСА починаючи, а на важливих українських установах і акціях кінчаючи. І коли мова про ці наші установи, наша Філядельфія знову дала приклад у преважливій справі: підготови нашої участи у відзначуванні 200-річчя Американської Незалежности в наступному році.

На цьому місці вже багато разів згадувано про жалюгідне занедбання цієї справи в крайовому маштабі. Правда, вже був створений тимчасовий Український Крайовий Комітет 200-річчя Американської Незалежности із дуже обмеженою кількістю осіб та з виразною думкою, щоб почати підготову негайно. В пляні було, що УККА скличе окремі наради репрезентантів всіх наших центральних установ і тоді буде створений цей необхідний Комітет, подібно, як свого часу був створений окремий Комітет Пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні. З Комітетом 200-річчя Американської Незалежности досі цього не сталося, хоч приватно відомо, що поодинокі особи з тимчасового Комітету, зокрема проф. Тарас Шмаґала і Володимир Бакад, як і президент УККА проф. Лев Добрянський у Вашингтоні, в тій справі вже багато дечого зробили, зокрема коли мова про зв'язки з відповідними американськими установами і акціями.

Так само дещо вже зроблено в деяких наших громадах зроблено з місцевої ініціятиви і принагідно, не діждавшись відповідної акції на крайову скалю.

Добрий приклад у цьому відношенні дала власне Філядельфія. Із надрукованого недавно „Звернення" відомо, що там з ініціятиви очолюваного д-ром Іваном Скальчуком місцевого Відділу УККА вже створено Громадський комітет в кількості понад 50 осіб та з участю майже всіх місцевих установ і організацій. Програмова комісія згаданого Комітету вже опрацювала широку програму, здійснення якої коштуватиме 75,000 долярів, збірка яких уже почалася.

За цю акцію нашим філядельфійцям можна тільки скласти ґратуляції та побажати їм найкращих успіхів. Наша Філядельфія знову дала приклад і було б добре та корисно, якщо б за тим прикладом пішли і всі інші наші громади.

Загроза для безпеки

Минулої середи, 29 січня, секретар оборони Джеймс Шлесінджер знову повторив тривожне твердження: мілітарна сила ЗСА послабла. Промовляючи на конференції Центру для стратегічних та міжнародних студій при Джорджтавнському університеті, Шлесінджер, досить песимістично висловився про мілітарний балянс між Америкою та Совєтським Союзом, твердячи, що світ більше не вважає американську мілітарну силу за „застрашуючу". Він і адмірал Томас Морер, колишній шеф морських операцій, окрему увагу звернули на те, що дуже послабилася військова сила ЗСА та держав Організації Північно-Атлантійського Договору (НАТО) в східній частині Середземного моря, вказуючи на недавні події на Близькому Сході та на ситуацію на Кипрі. Адмірал Морер сказав, що нині військова спроможність держав НАТО в тій частині світу є найслабшою від часу Другої світової війни.

Заяви Шлесінджера та Морера дійсно тривожні. Вони вказують на можливість, що якщо дотеперішня тенденція продовжуватиметься, то в недалекому майбутньому ЗСА можуть стати тільки другою з черги мілітарною потугою в світі, бо Совєтський Союз висунеться на перше місце.

Що може спричинити таку серйозну загрозу для безпеки Америки? Частинну відповідь на це питання дав сам Шлесінджер на конференції в Джорджтавнському університеті, вказуючи на факт, що тоді, коли Совєтський Союз кожного року збільшує свій оборонний бюджет на 3 або й на 5 відсотків, то ЗСА за останніх кільканадцять років зменшили свої видатки на оборонні цілі на 30 відсотків. Шлесінджер, адмірал Морер та інші промовці на цій конференції також твердили, що новий 94-ий Конгрес ЗСА в загальному віддзеркалює неґативну настанову щодо вдержання мілітарного балянсу між ЗСА і СССР у всіх частинах світу. Як приклад, вони вказали на факт, що законодавці не хочуть погодитися на конечний 93-більйоновий оборонний бюджет, запропонований Білим Домом. Крім того, ще попередній 93-ій Конґрес зменшив військову допомогу для Південного В'єтнаму і Камбоджі, а теперішній Конґрес відмовляється підвищити цю допомогу. Зменшення військової допомоги цим двом державам послаблює не тільки їхню спроможність успішно боротися проти комуністичної агресії, але також послаблює мілітарні впливи ЗСА в тій частині світу.

Незаперечним фактом є, що економічні проблеми в самій Америці вимагають зменшення видатків Уряду, але ці зменшення повинні стосуватися інших частин державного бюджету, а не оборонної.

Уряд ЗСА також мусить подбати, щоб переговори із Совєтським Союзом щодо обмеження нуклеарної зброї та взаємного роззброєння не довели до мілітарної переваги СССР. Роззброєння і обмеження атомової зброї є конечними для світового миру, але не коштом перетворення ЗСА в другорядну мілітарну силу, бо тоді країни вільного світу опинилися б під дуже серйозною загрозою.

Я. Гайвас

АПЕТИТ МОСКВИ ЗРОСТАЄ...

Останнє потягнення совєтського уряду на міжнародному форумі, яким було уневажнення довго обговорюваного й з великими труднощами породжуваного договору із ЗСА, викликало живу дебату як в американській, так і світовій пресі. Мусіли зайняти до цього становище теж і найвищі державні чинники. На жаль, з американського боку заіснував факт, який не повинен був мати місця і якого за всяку ціну треба уникати. А саме: з найвищого посту впало обвинувачення американського чинника, в даному разі законодавчих палат, у спричиненні того большевицького поступку. Поминаючи вже, що це не відповідає правді, але ніякі державні чинники в ніякому разі не повинні оправдувати противника розходженнями, чи різними думками у своєму власному нутрі. Це тільки скріплює противника і дає йому додаткову зброю в руки. Такий, здавалося б, дрібний факт кидає теж яскраве світло на калібер і стиль праці людей, що цього роду енунціяції приготовляють. Супроти зовнішнього чинника, та ще такого, як большевики, всі елементи державної влади мусять стояти одним фронтом! Тим більше у даному разі, коли останнє відкликання не лише самим фактом, але й формою, в якій це сталося, мусить викликати велике застереження і заставити до передумання існуючої світової ситуації і большевицьких діячів енунціяції в большевицькій пресі, які попередили відкликання, повідомлення ТАСС, лист Ґромика до Кіссінджера, а опісля коментарі вже після відкликання недвозначно вказують, що Москва наміряється посилити свої агресивні заходи на різних фронтах. На це вказує теж покликання московського амбасадора у Вашингтоні до Москви „на консультації".

Московські політики й дипломати вже по довгій традиції російської імперії є холодно калькулюючими реалістами, терпеливими й безсердечними грачами. Хоча свої рішення завивають вони в бомбастичну фразеологію, то в їх ядрі завжди конкретний інтерес російської імперії, дальші здобутки й матеріяльні успіхи Москви. В останньому випадку московські дипломати й коментатори підкреслюють „вмішування у внутрішні справи СССР" як причину відкликання договору. Без сумніву, в цьому є чимала частка правди. Большевики бо знають, що внутрішні умови в СССР були, є і будуть їхньою „Ахіллововою п'ятою" й тому вони завжди старатимуться не допустити стороннього ока і сторонніх заходів.

Та цього було б мало для зривання важливого договору. Мусіли тут бути ще й інші причини. Почнім від господарських. Докладніша аналіза цього договору виявляє, що в змінених господарських умовах він не давав Москві більших користей. Він давав їм дві концесії: статус „найбільше упривілейованої держави", тобто обниження митних оплат для ввозу совєтських готових виробів до ЗСА і кредити до висоти 300 (триста) мільйонів долярів. Загальний торговельний оборот ЗСА - СССР в 1974 р. ледве осягнув один мільярд долярів. Спроби большевиків закупити поновно величезні кількості американської пшениці і кормів для спекулятивних і стратегічних цілей не повелися й це відбилося значним спадком загальної суми обороту. Експорт ЗСА до СССР в декілька разів перевищує імпорт з СССР. Імпортують большевики і так здебільшого сировину і півсировину, які митові не підлягають. Готові вироби імпортують большевики в приблизній висоті 12 відс. цілого ввозу. Коли це переложити на гроші, то йдеться про десятки мільйонів долярів, що між великодержавами є с л а беньким чинником. На зріст імпорту готових виробів до ЗСА большевики розраховувати в близькій будуччині не можуть. Вони бо мають на продаж тільки „водку і сельодку", та ще може деякі дрібні споживчі вироби. Перед декількома роками якийсь занадто „меткий підприємець" пробував імпортувати до ЗСА совєтські авта, чим викликав не абияку сенсацію. Люди на авта дивилися, сміялися, але ніхто їх не збирався купувати. Так само всі інші продукти „країни рад" не відповідають своєю якістю потребам будь-якого західнього ринку. Знов же 300 мільйонів кредиту це, за словами державного секретаря Кіссінджера, „пінатс". Отже і цей момент не мав більшого значення.

При цьому треба взяти до уваги, що за останній рік умови міжнародної торгівлі принесли Москві великі користі. Донедавна большевики були щорічно у великому платничому дефіциті. Зріст цін на нафту, а відтак зріст цін на дерево й іншу сировину, яку вивозили большевики, подвоїв, чи навіть потроїв їхні зиски. Спеціялісти міжнародної торгівлі обраховують сьогодні, що наслідком цього большевики не лише вирівняли свій платничий балянс, але є в спромозі покрити готівкою всі закупи на закордонному ринку. Бо ж привозять вони тільки машини, фабричне устаткування, цілі заводи й технологію, все те, що потрібне для зросту їхнього виробничого і збройного потенціялу, а зовсім не допускають, крім підставових харчів та інших предметів масового ужитку, хоч населення таке голодне на них.

В такій ситуації їм хочеться більше, як триста мільйонів долярів кредиту і їх не вдоволяє вже тільки статус „найбільш упривілейованої" країни, та ще й здобутий за такі невигідні для них концесії.

Одначе, не тільки господарські причини вплинули на зірвання договору із ЗСА. Для большевиків господарка є інструментом політики і повністю їй підпорядкована, в однаковій мірі внутрі, як назовні. Міжнародні події в світі розвинулися так, що Москва має надію гострішими й агресивнішими потягненнями добитися більше, як удаванням співпраці. Події на Близькому Сході в теперішній своїй стадії розвинулися не в користь ЗСА, араби, відчувши свою силу, не лише уживають нафту як зброю, але й погрожують новою збройною розправою з Ізраїлем, що було б дуже не на руку ЗСА. Також, крім усього іншого в цьому районі зав'язався турецько-грецький конфлікт, який може мати необчислимі наслідки. На загально-світовій арені різні американські політичні кроки й декляраціі створили тимчасово неначе ізольованість ЗСА. До цього долучуються господарські труднощі ЗСА і їх союзників. Все це тільки додає охоти большевикам звільнитися з усяких пактів, щоб могти попробувати загрозами добитися найбільше.

Архітекти сучасної американської політики обманювали себе надією, що уступками Москві пощастить прихилити її до співпраці в розв'язці таких небезпечних конфліктів, як у В'єтнамі, чи тепер довкруги Ізраїля. Досвід показав, що большевики, не зважаючи на всі уступки, зроблені їм, не тільки не збиралися причинитися до розв'язки у В'єтнамі чи на Близькому Сході, але навпаки, постійно й безперервно робили все можливе, щоб ті конфлікти завогнити й поширити, щоб якнайбільше уваги й сил ЗСА були зв'язані в них. А тоді їм нагода виривати те, на що вони в інших умовах не могли б поважитися.

Все промовляє за тим, що саме тепер Москва вважає, що завогнення на різних світових театрах працює для її агресії й пенетрації. Одночасно з тим вона зовсім не думає зривати відпруження-детанту, яка їй нічого не коштує і не перешкоджає їй у її агресивних замірах. Таким чином зірвання торговельної умови з ЗСА набирає значення сигналу й віхи, які вказують на нові вітри і бурі.

Д-р Тарас К. Церкевич

ЩОБ БУТИ БАТЬКАМИ

У попередній статті на цю тему я перевів аналізу принципів розвитку дитини, що стосується всіх дітей, а передусім немовлят і дуже малих дітей. У цій статті я хочу накреслити способи діяння, якими треба послуговуватися при доростанні трохи старших дітей. Залежно від інтелектуального розвитку дитини, батьки повинні застосовувати ці способи діяння в житті дитини, коли дитина має три до п'яти років життя.

Перше, що треба пам'ятати про дітей, це те, що вони люблять моделювати, формувати щось нове. Не підлягає сумнівові, що кожна дитина буде наслідувати поведінку тих, що навколо неї, отже в першу чергу батьків. Тому, якщо батьки сперечаються, сваряться, б'ються, п'ють, або понад міру їдять; брешуть одне перед другим, сумують, надмірно граються, або не живуть у згоді; один одному підпорядковуються або часто виступають один проти одного, або взагалі показують нездорові прояви поведінки перед дитиною, то найбільш правдоподібно доростаюча дитина засвоюватиме всю цю поведінку батьків.

З другого боку, якщо батьки дискутують над усіма справами логічно і стримано, говорять холоднокровно і без пристрастей, думають і працюють корисно для себе, їдять і п'ють в міру, то цілком правдоподібно, що діти в дальшому житті присвоюватимуть таку саму поведінку, як перечислено вище. Діти не будуть слухатися батьків, але виступатимуть проти них, хіба що під впливом терору батьків будуть примушені до сліпого послуху. Бо для деяких дітей брак послуху і виступ проти батьків може бути досвідом старших, залежно від того, як батьки наставлені до непослуху. Деякі батьки, не знаючи, як поводитися з дітьми, невідповідно карають дітей, мимоволі цим змушують їх до дальшого непослуху і вибриків проти батьків, хоч навіть ці батьки мають добрі заміри щодо своїх дітей.

Якщо йдеться про дисципліну, то, однаково, батьки і діти повинні пам'ятати, що у світі існують певного роду дії і події, місця, предмети і люди, якими всі діти цікавляться, живуть ними і зазнають утіху при зустрічі з ними. Ці предмети, дії й людей можемо назвати „підсилювачами" (реінфорсер). Д і т и працюватимуть для цих підсилювачів. Ці підсилювачі збільшуватимуть частоту явищ поведінки, якщо ця поведінка випливає із впливу підсилювача. І тому дитина, яку цілується і голубиться, коли вона робить збитки, буде частіше і більше їх робити, збільшувати свої збиточницькі примхи. Дитина, батьки якої потурають її вимогам, буде діяти як вимоглива дитина. Дитина, яка призвичаїться до частого перебування вдома разом з матір'ю, удаючи з себе хворобливу, виросте на майбутнього гіпохондрика. І навпаки, якщо дитина дістане грошову нагороду або подарунок у формі забавки за добрі поступи у школі, то така дитина буде горнутися до навчання і буде завжди поривати́ся до науки. Якщо дитина діставатиме похвали за свої артистичні досягнення, то така дитина культивуватиме свій нахил до мистецтва. Якщо дитині буде вільно дивитися на телевізор, після того, як вона допомагала в хатній праці, то така дитина з приємністю виконуватиме свої домашні обов'язки в господарстві батьків.

Підсумовуючи викладені твердження щодо виховання дітей, щоб виростити їх психічно - здоровими, кожний батько і мати повинні притримуватися таких принципів: підсилюйте ті нахили в дитині, які ви хочете, щоб вона виявляла в поведінці. Підсилюйте їх сильно й негайно, не відкладаючи на пізніше. Ці принципи треба стосувати відразу, ще тоді, коли дитина перебуває в колисці. Якщо батьки будуть діяти згідно з цими принципами, від початку народження дитини і в періоді її росту, тоді дитина не мусітиме виступати проти них, але буде слухати їх.

Отож, якщо батьки допильнують застосування цієї системи при вирощуванні і доглядані своїх дітей, то вони не потребуватимуть карати їх, але будуть хвалити за добру поведінку. Вже з самого початку підростання дітей батьки можуть розпочати плянування домашнього зайняття дитини, в такий спосіб, щоб діти мали час і на навчання і на домашні зайняття, що будуть переплітатися з відповідним часом, потрібним для ігор і інших розвагових чинностей. Похвала і заохочування є найбільш сильними підсилювачами при керуванні доростаючими дітьми. Батьки повинні вживати ці підсилювачі довільно, всюди і завжди, коли дитина помагає дома, коли вона читає, вчиться, уважає на молодших брата чи сестричку та ін.

Батьки повинні рішитися щодо майбутнього виховання своїх дітей, ще перед їх народженням. Батьки мусять узгіднити між собою думку, що їх діти мають робити, а чого не робити. Обоє з батьків мусять погодитися поміж собою щодо моральних і релігійних наставлень і вартостей, вишколення і освіти, позашкільної діяльности, манери при столі й у товаристві, стосунків до приятелів і домашніх обов'язків своїх дітей ще перед народженням дітей. Батьки мусять устійнити непорушні, послідовні, але разом і поміркова-ні межі поведінки їх дітей. Якщо батьки неоднозгідні щодо поведінки, до якої треба нахиляти їх дітей, то вони матимуть неспокійних і збентежених дітей. Якщо батьки погодилися і вирішили, яку поведінку їх дитина повинна мати, то вони можуть підсилювати цю поведінку від самого початку життя, а не на третьому році життя чи від 1-ої кляси народної школи. Всякі інші непобажані поступування дитини можуть бути виеліміновані за допомогою усунення і здержання того підсилювача, що їм сприяв би.

Більшість батьків, які читатимуть цю статтю, на жаль не ішли і далі не йдуть за цією системою від самого народження дитини. Вони ненавмисне заохочували і вчили своїх дітей до деяких не-

(Закінчення на стор. 3-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

Будьмо готові!

Признаюся, що з важким серцем прочитав я вступну статтю „Свободи" за 2-ге січня цього року п. з. „Новий Рік — старі завдання". Редакція щиро турбується різними неполадками в нашому громадському житті, а перед усім — схвалюванням т. зв. „паперових" резолюцій, що їх ніхто не виконує, які часто забуваються зараз на другий день після їх шумного схвалення. Тут же наводиться приклад такої, з дозволу сказавши, „активности": каригідно занедбану справу підготови нашої участи у відзначуванні 200-річчя Американської Незалежности вже в наступному, 1976-му році. „Крилатих резолюцій в цій справі, — пише „Свобода", — не перелічити б, але діла — пожалься Боже! Застогнала резолюціями наша громадська гора, але на ділі, навіть миші не вродила".

Розуміється, якщо гора і миші не вродила, то це називалося колись, у Львові, „слабим породом" і такий незавидний стан мусить тривожити серце кожного відповідального американця українського роду, чи там українця, американськ о г о громадянина. Адже американці так прихильно ставляться до щорічного відзначування роковин Української Державности 22-го Січня, що аж моляться в Конгресі, у Вашингтоні, за цю нашу Державність! То хіба годиться нам, українцям, гідно віддячитись їм, американцям, з нагоди роковин їх Державности й Незалежности, — хоч би раз у двісті років!

На цю тему була недавно розмова, чи то пак дискусія, в Літературно - Мистецькому Клюбі в Ню Йорку. Автор цих рядків грішним ділом признається, що саме він цю дискусію спровокував, поставивши таке формальне запитання: „Чи наш Клюб щось в цій справі робить, або зробив?" Подивився голова Клюбу на секретарку, секретарка на касирку, касирка на двох заступників голови, бо третій, звичайно, не приходить на засідання, а потім усі разом спинили соколиний зір на імпрезовому референтові. А той стиснув плечима і спитав:

— Або до нас хтось в цій справі звертався?..

Справді — диво: знаємо з газет, що існує українська секція в Комітеті відзначення 200-річчя Американської Незалежности, що ця секція має своїх „офіцерів", свого президента і „чермана", свій плян праці... То скажіть, люди добрі, як це сталося, що панове-офіцери якось не добачили такої установи, як Літературно-Мистецький Клюб у Ню Йорку, що має в своїх рядах видатних мистців, поетів, письменників, журналістів, музик акторів, які могли б активно причинитися до підготови нашої участи в ювілейних святкуваннях 200-річчя Америки.

Могли б, — якби хтось бажав собі їх співучасти, допомоги, чи поради.

І К Е Р

Улас Самчук

НЕОХОЧИЙ ЮВІЛЯР

До 75-літнього ювілею Василя Софронова Левицького в Торонті 21 грудня 1974 р.

(1)

Василь Софронів Левицький не належить до тих, що люблять хвалитися своїми роками, навіть коли вони і дуже заслужені і дуже категоричні. Як свого часу Бернард Шов, він схильний запевняти, що роки — ніяка заслуга, а скорше накинута невмолимість, що її годі уникнути саме тоді, коли вони найменше імпонують їх жертві.

Але його друзі подбали про те, щоб і він не уникнув цих тортур часу... Бо в таких випадках нас цікавлять не так роки, як їх зміст, їх насиченість долею та їх інтриґуюча загадковість буття. Роки тут лиш чарівна посудина, в якій зібрано нектар діяння розуму й серця. А до того, це дружба, це спільність долі, це ритуал... Багато пройдено разом, багато бачено, багато пережито. Це спільний шматок історії, що в ньому суджено бути і діяти одному з нас, якому ми хочемо висловити наш салют.

До того, це шматок небуденної історії... Його насичено такими діями й подіями, які будуть хвилювати не лишень нас, тепер живущих, але й всіх людей всієї земної кулі, як довго вони на ній житимуть. Це зворотний пункт долі народів, включаючи сюди і народ України, представниками якого післано нас сюди до Торонта цієї великої і прекрасної Канади.

Ми прибули сюди не конче з власної волі і не конче випадково. Нас післано Вищою Волею і розсипано по широкому світі з певним виразним призначенням. І щоб це виразніше зрозуміти, варто лиш торкнутися тих років, що були визначені кожному з нас.

Спробуймо, наприклад, торкнутися життя нашого ювіляра... Народжений 14 грудня 1899 року в селі Стриганці недалеко Дністра колишньої Станиславівщини, колишньої Галичини, колишньої Австро-Угорщини, на другій півкулі нашої плянети, в родині священика Софрона Левицького та його дружини Євгенії, що походила зі Шухевичів. Події 1917 року застали його в гімназії... Йому вісімнадцять років, йому треба кінчати школу, але, як кінчати школу, коли в Києві революція, — „Предки встали з могил; пішли по світу", — як казав Тичина, а з ними постала також Україна. І як можна не встати у Львові, у Станиславові, коли ось там організується збройна сила поневоленого народу, яка кличе до себе... Запальний юний поет Василь чує той клич і стає під її прапори. Він зголошується, розуміється, добровільно до набору і стає стрільцем 39-ої сотні леґендарного вже тепер леґіону Січових Стрільців.

І ця його стрілецька епопея триває три роки... Ті самі судьбоносні роки, на протязі яких виринула, розгорнулася і закріпилася ідея Четвертого універсалу, яка і до сьогодні виразно позначена на карті світу, хай навіть під накинутим знаком серпа і молота, замість її тризуба. Бути співучасником такої дії навіть в ролі юнака — добровільця, з перспективи нашого часу, видається виїнятковим благословенням ласки Божої, бо вона унікальна і неповторна на протязі століть. Це любов, це патос, це зов крови, це жертва, невмирущим символом якої є самопосвята юнаків, що пішли під Крути і створили там невмирущу леґенду віри й героїзму.

Розуміється, що стихійним спрямуванням юного Василя було стримління до літературного вияву. Ще будучи студентом славнозвісного українського університету, що постав тоді у Львові нелеґально, Василь почав залицяння з музами. Почалося, розуміється, з віршів і дебютувалося на скромному форумі дитячого журналу „Світ дитини", але поруч з цим, вже 1921 року, обережно й делікатно появляються його віршо-прозові нариси у видавництві „Русалка" з назвою „Під сміх війни". Це і був той перший крок його літературної дороги, на якій він здобув титул письменника і заслугу вигнанця.

Рік пізніше, новозасноване, оспіване і заслужене видавництво „Червоної калини" видає ще одну збірку нарисів „Бо війна війною", а кілька років згодом (1927) те ж видавництво видає оповідання „Ґрішник". Це сповільнене темпо музи Василя С. Левицького коронується, одначе збіркою новель „Липнева отрута", видання славетного „Діла", що сталося року 1934 і що на той час вивершило досягнення молодого автора, як мистця слова.

Одначе за цей час Василь С. Левицький набув собі міцну, солідну і тривалу марку журналіста та редактора. Починаючи 1926 роком, він працює в бурхливому тоді видавничому концерні Івана Тиктора, чи то в ролі редактора його літературної бібліотеки, чи звітодавця щоденника „Новий час"... А два роки пізніше він стає постійним співредактором, а згодом головним редактором „Господарсько - кооперативного часопису", щоб одночасно знайти час і можливість редаґувати воєнно-історичний місячник „Літопис Червоної Калини", який став невичерпальним джерелом матеріялів з визвольних революційних наших років.

І ця його запопадлива редакційна кар'єра успішно продовжувалась аж до приходу до Львова визволителів „мейд ін Москав".

Така інформація діяльности Василя С. Левицького була б далеко не повною, коли б ми забули, що за ті ж роки він здобув собі славу завзятого перекладача з чужих мов, переважно французької і німецької, наслідком чого в нашій мові появилася збірка новель Ґю де Мопасана „Серце людини", новеля Проспера Меріме „Блакитна кімната", повісті Оноре де Бальзака „Чародійна шкура", Еленіра Бурже „Під ґільйотиною", Карла Шітеллера „Вороги дівчат", Халіди Едіб „В огні".

(Закінчення буде).

День Подяки у Флінті, Міч.

Вже увійшов в традицію флінтської української католицької громади, тиждень після американського „Дня Подяки" зібралися в Українському Народному Домі на спільний обід. Як іжкожного року, так і цього, у неділю 1-го грудня зібрались по-соборному українці католики, православні, та особистості як українського так і неукраїнського світу, щоб скласти подяку Господеві за волю, свободу, та добробут, які ми тут маємо у вільній країні Вашінгтона. Зібрані, спільно як одна родина, полинули думками й у далекі концтабори, та психіятричні заклади у большевицько-російській імперії, де караються, або гинуть серед мук наші брати та сестри українці й просили Всевишнього за повернення їхньої долі.

Цього року, з ініціятиви о. пароха Мирона Ковча, та під проводом Дарії Коваль й Марії Миколаєнко, не зважаючи на велику сніговію, публіка прийшла масово і заля Українського Народного Дому була заповнена по береги. Безперечно, в цьому допомогла нам у великій мірі проф. Оля Соловій з Дірборну, Міч. Під її кермою зі співом виступили молоді співаки, яких проф. Соловій зорганізувала при Українській Католицькій церкві св. Михаїла в Дірборні, де парохом є о. Прокопович. Їхня директорка, проф. Соловій, зуміла зібрати та змодернізувати пісні, що ними любувалися старші й молоді. Серед українських пісень виконали „Червону руту", „Лучше було...", „Ой ті чудові дні", „Чорні очі", та „Сіяв мужик просо".

Не забули наші соловейки і про не-українського слухача та заспівали три англійські пісні.

Виступали молоді артисти: Тамара Тарновецька, Ліда Княгиницька, Віра Чучман, Марія Бремер, Корина Папінчак, Катерина Соловій і хлопці Василь Бойко, Андрій Соловій, о. Вейн Ручгі (асистент о. паро. Прокоповича) і Боб Бойко. Особливо, радо запрошувати їх на виступи там де серед публіки є вже тут вихована молодь та не-українці. Вони своєю оригінальністю та красою співу уміють розвеселити кожного.

Виступав із словом парох о. Ковч. Воно було сповнене глибокою думкою та патріотизмом. Воно, сказав би я за словами Валентина Мороза, виховує одержимих — позноцінних духового життя — потрібних для існування нашої нації і Церкви.

Пригадавши історичну основу Дня Подяки в Америці, сказав о. Ковч, „ми не можемо позбутися думки про наш нарід. Ми були б лицемірами, коли думали б тільки про себе самих і забули про наш переслідуваний, проте нескорений народ, про наших кровних братів і сестер, про наших ближніх в Україні. Ми не спроможні передати всіх мук нашого народу, всіх тортур, яких завдає йому московський сатана, антипод Бога; ми й не спроможні передати ісєї величі лицарського змагу української нації за Божі Правди, за Волю Людини й Народу". В цей день подяки, каже о. Ковч, не забудьмо „пригадати про жахливу долю українських мучеників - героїв, які серед пекельних мук в московських тюрмах віддають своє життя за Бога й Україну. „Цей священик — патріот, згадав про українських новітніх мучеників на чолі з Валентином Морозом. Закінчив слово такими багатомовними словами:

„Дорогі пані! Коли маєте двадцять суконь і купуєте ще одну — подумайте про те, що ваші сестри в Україні можливо не мають ані одної й не мають куска хліба. Дорогі панове! Коли купуєте харчі й напитки, щоб розважатися в товаристві — подумайте, одна пляшка напою менше не пошкодить вашій розвазі, проте гроші за неї передані на оборону України багато допоможуть вашій Вітчизні. Фонд Оборони України призначений на допомогу ув'язненим, тортурованих, і їхніх переслідуваних родин. Нехай наша, хоч й маленька українська громада Флінту включиться у цю благородну акцію!".

Молитвою „Боже Великий" закінчено це кожноріч не, родинне свято.

Марійан Перевозець

Ювілей заслужених громадських діячів у Чікаґо

Членкині відомого жіночого хору СУМА-ООЧСУ „Чайка", на далекому півдні Чікаго влаштували святкування для вшанування Срібного Ювілею подружжя Мирослави і Ореста Галанів, як заслужених діячів Осередку СУМА ім. Крут та 24-го Відділу ООЧСУ в Чікаго. Провідною ініціяторкою влаштування, згаданого свята, була довголітня голова хору „Чайка" — п. Розалія Округ.

Урочисте вшанування 25-річчя подружнього життя Ювілятів відбулося в суботу 4-го січня ц. р. в домі СУМА — ООЧСУ, у приявності понад 200 гостей.

Ювілятів привітали у дверях короваєм та сіллю ближча родина, а вся громада — гучними оплесками. Жіночий хор „Чайка" привітав свою довголітню, невтомну диригентку, Мирославу Галан, зі сцени співом „многая літа", опісля хористки виконали пісні, а саме: „Вербиченька" присвячену хором Ювілятам та їхній родині та „Мати ходить на курган" — присвячену матері Ореста Галана, що залишилася в Україні.

Господарем всієї врочистости був приятель Ювілятів та Ореста Галана — інж. Степан Голяш. Він почав програму, попросивши присутніх отців, Мирослава Олешка та Романа Мартинюка прочитати молитву та уділити благословення Ювілятам.

Програма почалася співом многоліття Ювілятам всіми прявними. Тостмастер інж. Голяш, розповів про життя, діяльність та заслуги Ювілятів. Мирослава Галан перша зорганізувала в Осередку СУМА ім. Крут рій юначок, ним проводивши протягом кількох років; згодом активізувалася, як учителька українознавчої школи СУМА-ООЧСУ, виявляючи непересічні педагогічні здібності. Останніми роками подруга Галан веде драматичний гурток ЮСУМА, при чому дуже часто сама є авторкою п'єси, сценок та мовно-музичних монтажів. Орест Галан, борець за волю України в рядах УПА, пробився рейдом з куренем командира Хріна на Захід і відразу включився в ряди СУМ у Німеччині, очолюючи там один з осередків. Прибувши до Чікаго відразу включився до активу діячів ОУВФ, працюючи в Осередку СУМА ім. Крут та 24-го Відділу ООЧСУ та очолюючи ті організації спорадично. До однієї з найбільш заслуг обох Ювілятів належить заснування ними жіночого хору СУМА-ООЧСУ „Чайка", що його постійною, ентузіястичною диригенткою є Мирослава Галан.

Привітами Ювілятів почали: представники 22-го Відділу ЮСУМА „Конотоп" — Соня Округ та Богдан Чомко, вручаючи їм китицю квітів, священики — Мирослав Олешко та Роман Мартинюк, а за ними представники Організацій Українського Визвольного Фронту з Чікаго і з-поза Чікаго, а саме: Осередку СУМА ім. Крут — інж. Иосип Вурдяк; Осередку СУМА ім Богуна — Іван Хомик; 24-го Відділу ООЧСУ — Олесь Куц; Головної Управи ОЖ ОЧСУ та від відділів ОЖ ОЧСУ в Чікаго, Геммонд-Індіяна та Палатайн — мгр Уляна Целевич — голова ГУ ОЖ ОЧСУ; жіночого хору Осередку СУМА ім. Богуна „Калина" — Ірина Сагло; жіночого хору СУМА-ООЧСУ „Чайка" — її голова — Розалія Округ; Крайової Управи ТУСМ — студентка Леся Округ та від Головної Управи Т-ва колишніх вояків УПА та від відділу Т-ва в Чікаго — інж. Степан Голяш. За чергою вітали їх члени родини та ближчі друзі.

Листовні привіти Ювілятам відчитав тосмастер, інж. Голяш. В кінці бенкету виступив на сцені квартет хору „Чайка".

Відтак Ювіляти висловили подяку організаторам імпрези і всім її учасникам, зокрема за одержані дарунки. Тостмастер, інж. Голяш звернувся із закликом взяти участь у збірці пожертв на Фонд Оборони України.

Збірка дала у висліді суму 104.00 дол.

Вкінці відбулося урочисте ділення короваю й торта, що їх спекли подруги Ювілятки, та приявні гуторили до пізньої ночі.

Григорій Петрович

Українська молодь Чікаґа в поклоні Героям Крут

Чікаго (УККА). — Заходами Конференції Молоді при Відділі УККА в Чікаго, в неділю 9 лютого 1975 року о год. 1:30 по полудні в Роберто Клементе Гайскул (Дівіжин і Вестерн), відбудеться Свято Крут у формі апелю: „Молодь в поклоні героям Крут". Свято попередить Панахида в православному соборі св. Володимира (Кортез і Оклей). Склад команди: комендант апелю — представник СУМА ім. Павлушкова, бунчужний — представник станиці Пласту, писар — представник осередку ОДУМ. В програмі: відкриття, гимн, денний наказ, слово коменданта апелю, виступ мистецьких одиниць СУМА, ОДУМ і Братства св. Бориса й Гліба при парафії св. Володимира і Ольги.

Совєтський уряд протестує проти обстрілу представництва СССР при ОН в Ню Йорку

Ню Йорк. — Згідно з повідомленням місцевої „прогресивної" преси, уряд Совєтського Союзу в Москві та Постійне представництво Української ССР в Ню Йорку офіційно запротестували перед урядом ЗСА за „обстріл" будинку Постійного представництва СССР і Білоруської ССР при Об'єднаних Націях в Ню Йорку. Протест в Москві передано американському послові Волтерові Стасселові точно 22-січня в міністерстві закордонних справ СССР, а протест в Ню Йорку передано Місії ЗСА при ОН та генеральному секретареві ОН Куртові Вальдгаймові. В обидвох випадках за обстріл обвинувачується „сіоністичну Лігу захисту євреїв" і зокрема її лідера рабіна М. Кагане. В протесті уряду СССР м. ін. сказано:

„Вночі на 19 січня 1975 року будинок Постійних представництв СССР, УССР і БССР при ООН в Ню Йорку був підданий обстрілові з гвинтівки. При цьому були дві влучення в житлові приміщення представництва на 5 поверсі, саме тоді, коли там знаходилися люди. Лише завдяки щасливій випадковості вони не потерпіли . . .

„Звертає на себе увагу той факт, що увечері, 18 січня, поблизу будинку представництва групи злочинців із сіоністської „Ліги захисту євреїв" влаштували чергове антисовєтське зборище, під час якого виголошувано одверті погрози фізичної розправи із совєтськими людьми. Все це наочно свідчить про те, що запевнення і обіцянки, які не один раз давались американською стороною відносно недопущення злочинних ворожих дій проти совєтських громадян, які перебувають в ЗСА, та забезпечення нормальних умов їх діяльности і проживання, залишаються невиконаними. Така позиція властей ЗСА не може розглядатися інакше як фактичне потурання злочинним елементам. . .

„Продовжувані ворожі дії проти совєтських установ і громадян в ЗСА та бездіяльність американських властей в зв'язку з цим являються кричущим порушенням елементарних норм міжнародного права і, як повинно бути зрозумілим, не можуть не приносити шкоди відносини між нашими країнами.

„Совєтський уряд заявляє рішучий протест урядові ЗСА в зв'язку з довершенням 19 січня ц. р. терористичного акту проти совєтських громадян, найгрубішим порушенням недоторкальности представництв СССР, УССР і БССР при ОН, очікує суворого покарання винуватців, недопущення подібних випадків у майбутньому, забезпечення нормальних умов для перебування совєтських громадян і виконування їхніх офіційальних функцій на території ЗСА..."

У протесті Постійного представництва Української ССР в Ню Йорку м. ін. сказано, що, мовляв, „одна куля пробила скло вікна в житлій кімнаті, яку займає аташе Представництва УССР, та, на щастя в цій кімнаті ніхого не було..." В протесті в дальшому сказано:

„Друга куля пробила скло вікна в сусідній кімнаті. В цій кімнаті в момент обстрілу знаходився громадян УССР, прибувший до Ню Йорку за стипендією ЮНЕСКО. Завдяки щасливому випадку його не зачепила його. Обидві кулі, пробивши скло вікон, попали в протилежні стіни і їх знайдено на підлозі" . . .

В ноті також звертається увагу, що увечері, 18 січня, поблизу будинку Представництва згромадилась група осіб, вороже настроєних щодо Совєтського Союзу, які називали себе членами „Ліги захисту євреїв". Ця група зчиняла неймовірний галас і послуговувалась такими окликами, як „Хочемо бачити російську кров на вулицях Ню Йорку"... „То ж не виключене, що терористичний акт — обстріл приміщення Представництва Української ССР, був довершений будь-ким з учасників цього сіоністського зборища, підбехтаного злочинними закликами. Таким чином, відповідальність за злочинний акт повністю несуть організатори антисовєтського збіговища, які підбехтували до фізичної розправи над совєтськими громадянами . . ." — сказано в суворому протесті.

День Актора в Гартфорді

Під протекторатом Відділу УККА і з допомогою Управи Українського Народного Дому та за ініціятивою Володимира Василика, в днях 28-29 і 30 листопада 1974 р. „Об'єднання Мистців Української Сцени" влаштувало в Гартфорді т. зв. „Дні Українського Актора". Програму першого дня „Зустріч Акторів з громадянством" офіційно відкрив голова місцевого Відділу УККА д-р О. Теслюк, привіт від мистців виголосив голова „ОМУС" Володимир Шашаровський, програмою проводила Ірина Лаврівська, започатковуючи її словом про значення, живучість і динаміку театрального мистецтва та невідрадний вплив обставин еміграції, де бракує рідного краю — умовин і глядача. Вив'язалася дискусія, з якій переважали думки, що театральне мистецтво може жити й розвиватися в умовах еміграції. За словами В. Шашаровського, треба з людей, прихильників театрального мистецтва творити товариства сприяння українському театрові. Такі товариства духово, морально і матеріяльно допомогли б створити постійну студію, з якої виходили б нові молоді сили з фаховим знанням мистецтва на рівні сучасного світового театрального мистецтва. Силою нового знання могло б розвіятися зачарування коло українського гето та промостило б шляхи для української драматургії в простори світової сцени. Мистецьку програму цього дня виконали під керівництвом Зої Маркович, а п. Клим. (Язичинська), виконуючи свій монолог викликала веселий настрій. Під час малої перекуски голова Відділу УККА д-р О. Теслюк представив мистців проводи організацій, які допомогли влаштувати цю зустріч. Великою сенсацією і атракцією Дня Актора була присутність протягом трьох днів фільмового актора з Голливуду Михайла (Майк) Мазурки з дружиною. Приємне враження на присутніх зробило це, коли М. Мазурки, привітавши з'їзд і українське громадянство, висловив свої побажання і погляди на українське мистецтво — українською мовою. Це викликало велику овацію. Другого дня українське громадянство Гартфорду мало небуденну нагоду оглядати виставу театральних афішів різних програмок і оригінальні експонати, які мають велику і музейну вартість. На запит, що думають надалі зробити з тими речами, доведено присутнім, що незадовго ті матеріяли вийдуть окремою книжкою, яку випродукує до друку НТШ, за фундацією ОМУС. Третій день з суботу 30-го листопада були дві театральні вистави. Того ж дня приїхали актори, гості з Канади і разом з філядельфійськими акторами виповнили програму цього дня, що стало великим мистецьким атрибутом.

Першу виставу по полудні „Канада і ми", прозадив молодий актор Роман Швед, який виявився клясичним заподавачем програми. Виставу започаткував Іван Ралько ролею „Домашнього дипломата". Володимир Довганюк виконав монолог „Гриць Зозуля", а власний вірш виголосила Оксана Рудакевич, ожививши його своїм сценічним рухом. Шевченкові „Гайдамаки" рецитував Юрій Бельський. Лесі Українки „В'язень" деклямувала Клявдія Гош. Діялог виконали Ліза Чепіль і Евдакія Дичко - Блавацька. І. Клим. (Язичинська) виконала текст гумору і сатири. По-мистецьки точку „Сини" В. Стефаника, виконав Михайло Лялька. Володимир Шашаровський і Юлія Шашаровська виступили в сценці „Побожна" Василя Стефаника. Коментар до „Синів" і „Побожної" подавала Марія Луцька.

Друга вистава ввечері, монтаж якої складався із слів та пісні п. н. „Слідами веселого Львова", яку вела Ірина Лаврівська, яка пізньою виступила у ролі львівської міщанки, Юрій Лаврівський проспівав пісні із веселого Львова. „Ятух" виконали Юлія Шашаровська і Володимир Мельник. Марія Лисяк виконала пісеньки (Опера О. Лисяка) про весну, молодість, любов і романтичний Львів. Дует „Ох, Марино" виконали Марія Лисяк і В. Шашаровський і ще Шашаровські виступив з „Та йой: пане ні з Львова" і „Місс Настунька", Ліза Чепіль інтерпретувала пісеньку „Сніг паде" Ярослав Пінот - Рудакевич виступив з гумористичним монологом. Пані І. Клим. (Язичинська) виконала монолог „Подорож по Україні". Музичним акомпаніятором був проф. Юрій Цебрівський з Ню Гейвену. У ролі львівської міщанки І. Лаврівська коротикими словами провела глядача крізь сторічча епопеї Львова, аж у сучасність і представила живий образ львов'яки - героїні. Сценічна картина „Сини" Стефаника в виконанні Михайла Лялькі, викликала глибоке враження. В тім і є заслуга актора - мистця. Мистикні і мистці, ваша сила знання мистецтва і атракція живого образу досягнула те, до чого мріє і змагає кожний актор - мистець. Ресумуючи всі враження з Днів Актора, радіємо, що все ж існує українське мистецтво, яке не менше вартісне від модерного світового мистецтва. Журба тільки про майбутність і його існування. Знаємо, що у державних народів актори це люди, яким відкриті дороги на верщини науки і мистецтва та доступ до всіх благ і розкішей життя. Натомість український актор мусить заробляти на життя, і тільки любов до мистецтва тримає його на вершині належного рівня. Щоб змінити цю загрозливу ситуацію ОМУС повинен продовжувати започатковану думку в Гартфорді про створення фонду для удержання постійної студії театрального мистецтва, і з цим треба звернутися до УККА. Щоб виділити субсидії з народного фонду, або за згодою і допомогою УККА заложити окрему фундацію і перепровадити збірку на цю ціль.

Володимир Мерещак

Терористи вбили високого аргентинського урядовця

Буенос Айрес. — У вівторок, 28 січня, ліві терористи застрілили Фортуната Канцілії, високого урядовця Міністерства праці. Разом із Канціліо був вбитий Роберто Гуальді, який був особистим охоронцем міністра праці Рікардо Отера. Пострілили впали із пр їздаючого автомобіля. Поліція думає, що терористи планували вбити самого міністра Отера, який мав бути в товаристві двох застрілених, але в останній хвилині змінив свої пляни. Міністер Отеро є одним із лідерів правої пероністської робітничої організації. Марксистські підпільні групи, а також ліві пероністи вважають Отера „ворогом робітничої кляси". Від початку 1974 року в наслідок атентатів в Аргентині згинуло понад 170 осіб. Тільки протягом січня ц.р. було вбитих 5 осіб.

Щоб бути батьками

(Закінчення зі стор. 2-ої)

побажаних проявів поведінки через поганий приклад, тобто за допомогою наслідування, або підсилювання. Щоб змінити цей стан, батьки передусім повинні змінити свою власну поведінку; подруге, вони повинні розпочати підсилювати в дітей побажані прояви поведінки, ігноруючи при тому непобажані. Карання повинно бути виключене цілковито, а якщо вживатиметься, то мусить це відбуватися в мудрий спосіб. Застосовуючи розумне карання, дитина буде покарана суворо, а не брутально. Кара не повинна бути фізична. Дитина може, напр., бути позбавлена підсилювачів або привілеїв. Дитина, якщо має бути покарана, повинна дістати кару якнайшвидше після недоброго вчинку, і дитині треба сказати, за що її карається.

Остаточно і найбільш важливо, дитині треба показати заступну (альтернативну поведінку замість тієї неправильної, що може принести відповідний посилювач. Цей кінцевий крок інтелігентного покарання є найбільш важливий, бо без нього дитина не навчиться побажаної поведінки. Отож провідна ідея для плекання психічно-здорової людини лежить в навчанні дитини батьками, як їй здобути побажану поведінку.

Дебютантки пластової станиці вню арку

Нюарк, Н.Дж. — З рамени Пластової станиці в Нюарку та Гуртка Пластприяту, у суботу 1-го лютого ц. р. в Ірвінгтоні, в Кришталевій залі клюбу Навага Манор при 239 40 вул., відбудеться вечерниці з репрезентацією дебютанток; гуртка „Бджілки-Волошки". У програмі: вечеря о годині 7:45, репрезентація дебютанток о год. 9.15 — вечерниці будуть тривати до години 1-ої вночі. Гратиме оркестра „Темпо" під орудою Іринея Ковалія. Ціна квитків для дорослих — 15 дол., для молоді — 7.50 — разом з вечерою. Замовляти місця при столиках і набути квитки вступу можна в крамниці „Говерля", 1060 Спрінгфілд евеню.

День Української Незалежности у Філядельфії

(Закінчення зі стор. 1-ої)

зійних станцій цієї самої назви фільмували цілий перебіг церемонії. Вечором: Кей Вай Даблю, канал ч. 3 передав у своїй програмі вістей цю церемонію о год. 6-ій вечора, а Даблю Сі Ей Ю., канал 10 о год. 11:30 ночі. Губернатор Пенсильвенії також видав прекрасну проклямацію та проголосив 22 січня 1975 Днем Української Незалежности у Пенсильвенії. З признанням треба підкреслити, що посадник Філядельфії у своїй проклямації багато місця присвятив українському національному символові на сьогоднішній день: Валентинові Морозові.

В неділю, 26 січня, були відправлені Богослужби в наміренні Українського Народу в українському соборі, в православній катедрі св. Володимира та православній церкві св. Покрови. Католицька катедра була виповнена вщерть молоддю — Пласту і СУМА, ветеранами та громадянами. Відповідну проповідь виголосив о. шамб. Р. Москаль. Після проповіді відспівано молитву „Боже Великий". У православній катедрі св. Володимира та в церкві св. Покрови — брала участь в Богослужбі — ОДУМ-івська молодь. Відправи мали урочистий характер. Того ж дня о год. 5-ій по пол. відбулась святочна Академія при виповненій вщерть залі Кук Джуніор Гоп.

В глибокому смутку повідомляю Родину і Знайомих, що 30-го січня 1975 року упокоїлась в Бозі в Ню Йорку

НАТАЛІЯ КОСАЧ

дружина брата Лесі Українки.

ЮРІЙ КОСАЧ — син
МАРІЯНА КОСАЧ — невістка
ЮРІЙ КОСАЧ — внук
в ЗСА

в Україні —
ЄВГЕНІЯ МИХАЙЛІВНА КОСАЧ-МИЛЬСЬКА
ВАЛЕНТИНА МИХАЙЛІВНА КОСАЧ-БОВДРЕВА
НАТАЛІЯ ПРОКОПІВНА КВІТКА-ВІЛЬЧЕНКО
інж. МИКОЛА ІВАНОВИЧ КОСАЧ-СОЛОНІН

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА СВІЖУ МОГИЛУ
Голови Видавничої Комісії книги діячів українського театрального мистецтва „Наш Театр"

бл. п. сотника Юрія Кононіва

на видавничий фонд книги „Наш Театр" зложили:
по 50.00 дол. — ОЖ ОЧСУ в Нюарку, УНДім в Ірвінгтоні;
30.00 дол. — Н. Войновська;
по 25.00 дол. — Л. Мостова, Т. і С. Чіх, А. і Ф. Луципини, З. і І. Бундзяк, Н. Вовкуль, М. і Ю. Дацьо, О. і Е. Курило, Я. Рак, Осередок СУМА в Нюарку, Н. Дж., 1-ий Відд. ООЧСУ в Нюарку, Н. Дж., М. Миськів;
по 20.00 дол. — В. Псуй, М. і М. Семанишин, М. Заверуха, І. Гевсьор, В. і В. Роговські, І. Галів;
по 15.00 дол. — Осередок СУМА в Джерзі Сіті, 12-ий Відд. ООЧСУ в Джерзі Сіті;
по 10.00 дол. — М. Матвія, В. Гнатів, С. Покора, В. Казьмівський, М. Ковальчин, І. Стефуришин, В. Костик, М. і Н. Длябога, Р. Левицький, А. Гординський, Д. і І. Кульчицьі, Л. Почтар, М. Паланицький, П. Гудзовський, Б. Гірняк, М. Цапка, о. І. Ткачук, М. і Е. Лозинські, А. і І. Настюк, І. і В. Юрченко, О. Безкоровайний, В. Пацак, М. Серівка, В. Кучерявий, В. Терещук, В. Дідоха, Н. Басюк, Г. Клим, О. Король, О. і Я. Яворські, М. і А. Андрійок, М. Дзудза, А. і В. Шеремета;
по 5.00 дол. — Г. Цихановський, А. Забродський, П. Мурчук, С. Вовкавівський, П. Вовчок, Я. Шлестун, Іванюк, М. Медюх, В. Кропевницький, Т. Даєра, Ю. і В. Вертипорох, Д. Олійник, К. Басили, Т. Волянюк, М. Притула, К. Куривка, А. Кріса, А. Кравець, А. Гой, Ю. Бортник, І. Тлемський, Укр. Вільне Козацтво;
по 2.00 дол. — О. Грубський, П. Шопек;
1.00 дол. — С. Кузан.

Разом 1,000.00 доларів.

Банкове конто #969-A. Self Reliance, 734 Sanford Avenue, Newark, N.J. 07106.

Нафтові країни здобувають казкові багатства

Лондон. — Англійський журнал „Економіст" подав зібрані його співробітниками цифрові дані про казкові багатства арабських і деяких неарабських країн, які, підвищуючи ціни на нафту, спричинились до найбільшого в історії „пересунення" світового багатства. Тринадцять держав — Савдійська Арабія, Іран, Венесуеля, Нігерія, Лібія, Кувейт, Ірак, Об'єднані Арабські Емірати (Князівства), Альжир, Індонезія, Кватар, Еквадор і Габбон вторгували від решти світу 112 більйонів долярів в одному тільки 1974 році. Чиста надвишка з тієї торгівлі становила 60 більйонів долярів, а крім цього кожний день приносить згаданим експортерам нафти 164 мільйони долярів. При таких прибутках — пише „Економіст" — згадані держави, які до речі об'єднались в Організацію країн експортерів нафти, можуть теоретично беручи закупити за 15.6 років усі фінансові компанії нюйоркської біржі, за 9.2 рр. золото усіх центральних банків; за 3.2 роки всі закордонні інвестиції ЗСА; за 1.8 року всі компанії, нотовані на біржах Британії, Франції і Західньої Німеччини; за 6 днів увесь масток родини Рокефеллерів.

Всі ці казові багаства згадані країни завдячують сьогоднішньому королеві Савдійської Арабії, який в ході і під впливом арабсько-ізраїльської війни видвигнув клич: „Нафта, як засіб політичної боротьби" і від того часу розпочалась підвишка на цей важливий продукт, що викликав інфляцію в багатьох країнах світу, які не мають власних джерел пального і залежні від достави цієї сировини із закордону.

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

КАТЕРИНА ХАРКО, — членка УНС Відд.253 Т-ва Івана Франка в Лудлов, Масс., померла 28 листопада 1974 р. на 79 р. Нар. 1894 р. в Таданах, Камінка Струмілова, Україна, і 1 березня 1929 р. стала членкою УНС. Полишила синів Вітольда, Івана, Петра, Мирослава і дочку Анну. Похорон відбувся 30 листопада 1974 р. на цв. св. Альойзія в Індіян Оршард.

Вічна Її пам'ять!
Василь Фіцик, секр.

ІВАН ДИКАН, — член УНС Відд. 48 Т-ва Т. Шевченка в Редінґ, Па., помер 6 листопада 1974 на 82 р. ж. Нар. 1893 р. Коломийському пов., Галичина і став членом УНС в 1939 р. Полишив в смутку 3 дочки: Гелен, Анна, Стела, 7 внуків, 1 правнука, зятя і рідних в Украні. Похоронено Його на цв. св. Михайла в Дуґлясвілл, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Ст. Івасечко, секр.

ПАРАСКЕВІЯ МАЗУР, — членка УНС Відд. 271 Т-ва І. Франка в Елмайра, Н. Й., померла 26 верес. 1974 на 96 р. ж. Нар. 15 вересня 1878 р. в Пітричі, Золочів, Україна, стала членкою УНС в травні 1927 р. Полишила в смутку сина Карла та сестру Марію. Похорон відбувся 30 вересня 1974 на цв. св. Николая в Горлетс, Н. Й.

Вічна Її Пам'ять!
Джон Чопко, секр.

НАДІЯ СЛОБОДЯН — членка УНС Відд. 153 Т-ва Л. Мишуги в Філядельфії, померла 12 жовтня 1974 на 50 р. ж. Нар. 1924 р. в Коломиї, Україна, стала членкою УНС 1959 р. Полишила в смутку чоловіка Василя, синів: Степана і Маркіяна, донечку Лярису, маму Ольгу Недільську та численну дальшу Родину в Україні і ЗСА. Похорон відбувся 14 жовтня на українському католицькому цвинтарі у Факс Чейзі, Па.

Вічна Її Пам'ять!
І. Скіра, секр.

МИКОЛА ЮЗЕФОВИЧ, — член УНС Відд. 423 Т-ва Е. Коновальця в Чикаґо, помер 29 листопада 1974 на 63 р. ж. Нар. 1911 р. в Києві, став членом УНС в 1951 р. Полишив в смутку дружину Марію, сина Олександра в Денвері, доньку Ольгу в Англії. Похорон відбувся 2 грудня на цв. Елмвуд в Рівер Ґров.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Буртник, секр.

МАРІЯ СТАДНІР, — членка УНС Відд. 123 Т-ва св. Марії в Скрентон, Па., померла 20 жовтня 1974 на 84 р. ж. Нар. 1890 р. в Райски, пов. Ліско в Зах. Украні, стала членкою УНС 30 червня 1919 р. Полишила в смутку п'ять доньок: Євгенія Мічнер, Марія Наґірна, Ольга Річер, Анна Мартолоніс, Амелія Джонес, дев'ять внуків і вісім правнуків. Похорон відбувся 23 жовтня 1974 р. на Абінґтон Гілс цвинтарі в Скрентон Па.

Вічна Її Пам'ять!
Іван Голик, секр.

ПЕТРО КОВАЛЬЧУК, — член і секретар 178 Відділу УНС помер 23 жовтня по важкій хворобі на 59-му році життя. Покійний полишив в смутку дружину Ліну, три дочки — Петрусю, Рузю і Вороньку і п'ять внуків та громаду союзовців.

Вічная Йому Пам'ять!
Петро Кухар

ІВАН КОЦЬ, — член УНС Відд. 221 Б-ва св. Стефана в Чикаґо, Ілл., помер 21 жовтня 1974 на 84 р. ж. Нар. з липні 1888 у Волиці Родвінецькій, Україна, став чл. УНС в 1929 р. Полишив в смутку дві доньки — Стефанію і Марію. Похорон відбувся 24 жовтня 1974 на цв. св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Т. Шпікула, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 8-го ЛЮТОГО 1975 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва Дністер 361 Відд., о год. 6:30 веч. в домівці при 119 Ave. "A". Проситься всіх прибути, бо є важні справи до обговорення і вибір нової Управи. Також проситься вирівняти залеглі вкладки. — М. Пізнак, предс., П. Кучма, фін. секр., І. Пригода, кас.

НЕДІЛЯ, 9-го ЛЮТОГО 1974 р.

ПАРМА, Огайо. Місячні збори Т-ва Сокіл 336 Відд. від 11 до 1-ої по пол. в залі церкви св. Йосафата, 5720 Стейт Рд. На Річних зборах члени перевибрали ту саму Управу. - В. Шмагло, предсідник, Гр. Кісіль, секретар.

КЛИФТОН, Н. Дж. Річні збори Т-ва Укр. Січ 182 Відд., о год. 3-ій по пол. в залі Укр. Правосл. Церкви при 635 Брод вул. На порядку: звіти Управи і К. К. та вибір нової Управи на 1975 рік. Проситься чл. прибути на ці збори. — Гр. Клименко, секр.

ДЕТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. Івана Хрестителя 292 Відд. о год. 1:30 по пол. в УНДомі. — І. Ващук, гол. П. Федик, фін. секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. 21 річні загальні збори Т-ва ім. Л. Мишуги — 153-ій Відділ, о годині 10:30 ранку в Домі УНС, 5004 Н. Олд Йорк вул. На порядку: звіти Управи і К. Комісії та вибір нової на 1975 р. На зборах можна вплачувати вкладки. Після зборів — традиційна гутірка з перекускою. — І. Одежинський, гол., проф. В. Гнатюк, заст. гол., І. Скіра, секр., В. Артимишин, заст. секр., М. Прасіцький, кас.

Український Народний Союз

— проголошує —

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ на академічний рік 1975-76

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам визнаних коледжів та університетів, які є членами УНСоюзу щонайменше два роки, на основі їх студійних досягнень (поступу в науці), потребі фінансової допомоги та активности в українському громадському та зокрема студентському, житті.

Подання слід вносити до 31-го березня 1975 року на окремих друках, по які слід звертатися на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303